

LECTORI ASCLEPIADAE

OFFERT ecce tibi benigne lector,
 Quod non exigua parauit arte,
 Quod non exiguo labore tandem
 Consummauit opus graui subinde
 VVECKERVS studio iuuans, & acris
 Doctæ res medicas uigore mentis.
 Si rerum grauitas libros, & artem
 Commendet methodus, tibi placere
 Hoc debebit opus graui probatum
 Doctrina: methodum probes, habebis
 Talem quam faciles ferant tabella.

Si mercede frui decet laborem,
 Et laus ingenij comes, uel artis
 Exiſtit, merito poteſt utrumq;
 VVECKERO tribui, quod hoc & arte
 Et magno ſit opus labore factum.
 At non ipſe tamen petit laborum
 Mercedem, modo fac tibi quod author
 Hic non exigua parauit arte,
 Quod non exiguo labore tandem
 Consummauit opus, tibi quod offert,
 Grata mente ſeras amice lector.

Nic. Taurellus Med. D.

AD AVTHOREM ET TY-

POGRAPHVM, Iambus ἀρξέδι.

Inter ſtupenda dona multitudinis
 Rerum benignus qua Creator & potens
 Effudit in totum genus mortalium,
 Locum tenere non opinor inſimum
 Artem medendi nobilem doloribus,
 Humana qui torquent moleſtè corpora.
 Namq; eius eſt uel maxime grauiſſimum
 Praconium, quod ipſe ſummus Arbitr
 (Cuius manu ſtant & reguntur omnia)
 Creaffe fertur uſui mortalium,
 Quicunq; ſplendent artis huius gloria.
 Fas igitur eſt honore debito coli
 Dei fauore qui decus tantum gerunt.
 Ope Medici reges egent & Principes,
 Hanc optimates cum colonis expetunt,
 Hac pauperes egent, egentq; diuites,
 Puer, ſenex, anus, puella, coniuges:
 Ne multa: quicquid nomen humanum gerit,
 Obnoxiumq; habet malis ergaſtulum,
 Ob inſitam labem caduci corporis,
 Artem profeſſos hanc adire non timent.
 Tentat Deum, cum maximo ſui malo
 Quiſquis repellit ager hoc donum Dei.
 Fidens Deo doctas medendi reſpuit
 Nunquam manus, affecta ſi languoribus
 Exhaustiuntur membra depaſcentibus.
 Non nescit alium namq; parens inſibus
 Sui Creatoris ſolum producere
 Herbas ſalubres, ſoſculos, & germina
 Quacunq;, noſtris uſibusq; cedere,
 Illuſtris medici qua ſolent induſtria.
 Hinc Chriſtiana ueritatis neſcia
 Antiquitas, primum repertorem iſtius
 Exiſtimauit artis eſſe Apollinem:
 Iuſtarq; numinis colendum cenſuit,

Non otioſa quiſquis experientia,
 Uſu frequenti, lectione plurima,
 Conatus illam eſt ampliorem reddere.
 Quid? lumen inſclytum Plato ſapientia
 Pronuntiare non ueretur Attica,
 Nullo eſſe felices modo res publicas,
 Nec ciuitatem poſſe ſaluam moribus
 Bonis uigere, & diſciplina congrua,
 Si non honeſtus iudici prudentia
 Claro locus ſit, arte uel Peonia
 Quocunq; ſubleuare morbo qui ſcias
 Peritus agros, laude fraudetur ſua.
 Hanc quiſquis illuſtrare ſedulo ſtudent
 Nulli labori parcit, immortalibus
 Dignam meretur gratiam praconijs.
 Cum ſit tuus VVECKERE talis hic labor,
 (Quo ſperſa ſacundi Galeni dogmata,
 Coſenſis precepta diſſicillima,
 Et turba quicquid Barbarorum tradidit,
 Dubium tabellis breuib. an doctis magis
 Complexus es) grates habebit plurimas,
 Quiſquis medendi noſſe regulas ſtudet.
 Nec tu tacendus es mihi clariffime
 Vir eruditione rara, congruum
 Cui diligentis nomen eſt EPISCOPI,
 Quod ipſe tempus literis das plurimum,
 Quod res honeſtas approbas & promoues,
 Quantum potes, quantum uidetur commodum:
 Facis pie, facis quod eſt æquum, tuæ
 Nullo decus fama ſeneſcet tempore.
 Conatibus fauere pergas optimis,
 Prodeſſe rebus publicis ſtudentium.
 Hos & benignus nunc Iambos accipe,
 Sis noſter atq; amice, dic HERTELIO.
 Iacobus Hertelius
 Curienſis.

